

MATARÓ

Es va cap a un festival

Cinquena Mostra de Cinema

Amb l'exposició de la pel·lícula Victor/Victoria va tenir lloc dilluns passat la inauguració oficial de la "Mostra" de cinema a Mataró, que aquesta any arriba a la cinquena edició.

Aquest serà, però, el primer any que l'organització haurà anat a càrrec del Patronat de Cultura, que la pren amb la intenció de rellevar la "mostra", que ha tingut un índex d'assistència decreixent en els darrers anys, es treballa amb una finalitat clara, tal com va reconèixer el Sr. Ramis del patronat, que seria la possible celebració d'un festival de Cinema a Mataró.

10 seran les pel·lícules que s'ens oferiran dins de la mostra estricta; però aquest any, i encantant una bona col·laboració de la Filmoteca de la Generalitat estan programats tot un seguit d'actes paral·lels així entre el 12 i el 25 de Novembre podrem assistir també a un seminari sobre la guerra civil espanyola, on hi ha previst la pro-

jecció de pel·lícules dels dos bàndols, acompanyades de conferències i interessants col·loquis. Així mateix des de divendres passat en diversos cinemes de la ciutat està programada una informativa sobre cinema espanyol, que permetrà fer-nos arribat tot un seguit de films que pels canals comercials habituals, haurien tardat a ser projectats a les pantalles de casa nostra.

Un comentari especial mereix la primera experiència conjunta amb la filmoteca de la Generalitat que representa aquest minicicle sota la denominació de "Aproximació als cinemes iugoslau i Àrab"; Diumenge passat va ésser projectada la primera part (dedicada als dos films iugoslau) i Diumenge que ve li toca l'hora al cinema àrab; representants del patronat de cultura van reconèixer en roda de premsa el caràcter minoritari d'aquesta experiència tot dient, però, que la mostra ja oferia pel·lícules d'una acceptació més massiva; com a nota curiosa cal destacar

que els films iugoslau foren projectats en versió original subtitulada

en Francès!

No podem deixar de desitjar

sort: ja hi ha feina per als cinè-

films.

Subvencions a les entitats culturals mataronines

El Ple de l'Ajuntament, en la sessió corresponent al mes de novembre, aprovà atorgar una sèrie de subvencions a les diferents entitats culturals mataronines que així ho varen demanar al Departament de Cultura de la Casa Gran, sempre que s'hagin atingut a les normes que en aquesta darrer any s'ha fixat per tal de regularitzar la situació.

Com hom sap, anteriorment el Ple de l'Ajuntament havia aprovat la formació d'una Comissió Mixta en què hi eren presents els membres de la Comissió Informativa de Cultura i d'altres persones vinculades al món de la cultura, amb l'objecte d'estudiar les sol·licituds de subvenció i, en darrer terme, proposar la concessió d'aquestes.

Així, el Ple municipal aprovà d'atorgar les següents subvencions:

Agrupació Científico-Excursionista 125.000 ptes.; Agrupació Coral La Walkyria 25.000 ptes.; Agrupació Sardanista de Santa Anna 250.000 ptes.; Agrupación

Hispana de Escritores 125.000 ptes.; Agrupament Escolta Antoni Comas 25.000 ptes.; Amigos de la Naturaleza 25.000 ptes.; Associació de Jubilats i Pensionistes del Maresme 25.000 ptes.; Associació de Pescebristes 50.000 ptes.; Centre Catòlic 100.000 ptes.; Colla Sardanista Repuntejant 50.000 ptes.; Comissió de l'Aplec Sardanista 100.000 ptes.; Comissió Organitzadora de l'Exposició Col·lectiva Sant Lluç 1983 100.000 ptes.; Els Barrils 50.000 ptes.; Entitat Folklorica Catalana de Mataró 100.000 ptes.; Film Ideal Club 125.000 ptes.; Foment Mataroní 125.000 ptes.; Grup Col·lectiu E.P.M.A. 50.000 ptes.; Grup de Teatre Xaloc 285.000 ptes.; Joventuts Musicals 100.000 ptes.; Joventuts Agrupació Cultural 25.000 ptes.; Museu Arxiu de Santa Maria 286.000 ptes.; Òmnium Cultural 154.000 ptes.; Orfeó Mataroní 100.000 ptes.; Residència d'Avis de Mataró 25.000 ptes.; Teatre Rancio de lo Spectro 50.000 ptes.; Unió de Radioaficionados Españoles 25.000 ptes.

Cloenda de l'exposició del Centenari de Darwin

El passat dia 30 d'octubre va ser clou l'exposició "L'Evolució - origen de la vida" que es mostrava al Casal Municipal de Cultura -Can Xammar- des de feia un mes i mig.

L'exposició, que havia estat organitzada pel Patronat Municipal de Cultura de la nostra ciutat, amb la col·laboració del Servei del Medi Ambient de la Diputació de Barcelona, ha tingut una enorme acceptació a Mataró.

Com hom sap, "L'Evolució - origen de la vida" feia un recorregut per les diferents etapes que han caracteritzat el desenvolupament

de la Terra i de tot el que en aquesta s'hi pot trobar, acabant amb l'evolució pròpia de l'home i els trets que l'han distingit dels altres animals. Una darrera part de l'exposició, mostrava els aspectes fonamentals per Charles Darwin, així com d'altres teories posterior que l'han complementat.

Així, tant el contingut com el sistema altament pedagògic de l'exposició, ha fet que gairebé totes les escoles de la comarca, l'hagin visitat. Com a xifra a destacar, cal dir que el nombre aproximat de visitants al llarg d'aquest mes i mig ha estat de 10.500.

Art

Dinar i sopar

Per damunt de tot ens agrada practicar el noble esport de la pintura, però també comentar els quadres que ens veiem obligats a veure -sovint a suportar, perquè no? parlar al voltant dels fets que generen les arts i els artistes. Estem francament de sort: mai no ens falta feina i tenim solució per tot. Si la divina inspiració ens deixa a meitat del quadre, "no hay problema", com diuen els argentins, diem al client que esperi i encetem qualsevol gasetilla insignificant. Un servidor que da descanat i vostès, admirable i espero que encara fidel públic, tenen potser un motiu per pasar l'estona discretament. Només els demanaria una cosa: si alguna vegada els passa pel cap de dirigir alguna carta al Director per tal de carregar-se la secció, que sigui basant-se en el fet que s'avoreixen llegint-la. Diguin, per exemple, que som massa ben educats, que ens falta nervi en les nostres crítiques, que sembla que volem quedar bé amb tothom. Així em donaran arguments per a poder demostrar al Sr. Director que era jo el que tenia raó i no ell i que no em freni perquè en el proper article penso dir que... bé, ja veuran, ja veuran el que diré.

Aquests últims dies estava maldant amb un quadre de tres metres al meu taller (sí, no s'espantin, un quadre de tres metres).

De tots és sabut que en aquests temps nostres és típic dissimular la falta de capacitat amb la teatralitat) quan de cop i volta sonà el telèfon. Vull dir que sonà el telèfon de casa del

veí del costat. Aquest veí meu és un amic de veritat: sap que a tothom li dono el seu número i no el meu (jo, saben? encara no he venut tants quadres que em permetin mantenir-ne un de telèfon). Llavors, dèiem, estàvem amb l'amic del costat el qual, tot sigui dit de passada, sí que és un amant autèntic de les arts. Ell em paga el telèfon o em fa de telefonista, com vostès vultuin. És clar que de tant en tant ja sé el que em toca: Quan adesiara es deixa caure pel sancta sanctorum el meu estudi i es posa a elogiar excessivament i perillosa algun gargot meu, ja tremolo. Moralment l'hi haig de donar.

Bé, la trucada em serví per deixar de donar cops de pinzell a la superfície turmentada de la tela, perquè precisament aquell era un dels dies que res surt del dret i que més aviat sembla que et dediques a complir amb el quadre, com els marits han de "complir" amb la dona que ja fa més de vint anys que és la seva muller (i viceversa, no fos cas que ara elles protestessin).

Era Albert Alís que es prenia la molèstia de recordar-me que l'endemà es casava amb tota solemnitat i que jo, com sens dubte devia recordar, amb no menys solemnitat havia de fer de testimoni.

Si senyor, tal dit tal fet, tot marxà que fou com una seda i la solemnitat fou perfecta. No cal dir que el dinar fou digne d'un príncep de la pintura (figurativa, que els abstractes van molt més pelats) tal i com és l'Albert. Albert digué: la cosa no quedarà així, demostraré com

es casa un pintor! Tal dit, tal fet: elegí el restaurant dels capitalistes, el "Miracle" del Sr. Rimblas.

Ben fet Albert, que la pintura i el testimoni que atorgava un servidor en sortí guanyant. Oh, i quin dinar! només els diré que amb el piscolabis sol ja estaves tip per tot el dia.

Josep Maria Gomis seia prop meu en el decurs del banquet. Acabat l'àpat i després d'uns números de jocs de mans oferts gentilmente per Alís Kim, tocaren música de rock i tots fèrem cap al ball, a veure si ens baixava el tiberi. En plena gimnàstica -oh yeahhhh!- el Josep Maria m'avisà que el sopar dels 55 pintors era per a l'endemà mateix. Demà? -vaig dir- aquest Perecoll, ja veurà quan l'agafi! Mira que no avisar-me! No aviar els crítics, Sr. Perecoll, li pot costar alguna estrella el dia de demà...

Molt bé, no un cop, sinó dos cops -i seguits- a endrepar a Can Miracle. Després ens vindran amb què la crisi i això i allò de més enllà. Sí, sí. Ves a buscar ous a vendre. Bé, la qüestió és que produïren dos "Miracles" de tiberi. Cal fer justícia, però, Alís guanyà la batalla: hi posà més tiberi i sorprenentment les previsions dels 55 pintors, o almenys les previsions de l'equi R. Tapia-Perecoll. Sort, però, que l'alcalde, el Sr. Mas, que tingué la gentilesa de presidir la taua del banquet dels 55 pintors, no assistí al dinar l'Albert i no sabé el que es perdé.

Ramon Casas i Peña